

Posudek školitelky disertační práce Radka Hylmara

Radek Hylmar vstoupil do doktorského studia na filozofické fakultě po studiích filmové vědy a bohemistiky na Masarykově universitě v Brně. Na počátku jeho cesty doktorandským studiem jsme se tedy neznali a také jeho počáteční východiska a asi očekávání byla trochu jiná, než předpokládal on i já.

Disertace Radka Hylmara vznikala postupným dlouhodobým prozkoumáváním obtížného terénu českého anarchismu, navazuje tak na zásadní práce Václava Štěpána a Václava Tomka. Český anarchismus se v českých zemích rozvíjel kromě jiného v úzkém kontaktu s německým. Radek Hylmar proto také využil hned zpočátku roční stipendium pro studium na Humboldt Universität zu Berlin (Česko-německý fond budoucnosti (Deutsch-Tschechischer Zukunftsfond) pro práci berlínském archivu anarchismu. Během studia se také musel extenzivně zabývat historickými anarchistickými tiskovinami. Pro svůj profesní růst využil několik konferencí včetně dvou významných mezinárodních konferencí, získal také stipendium pro listopad 2015 – leden 2016 na Heinrich-Heine-Universität Düsseldorf (Institut für Geschichtswissenschaften).

V průběhu svého studia publikoval také několik článků, také úzce spolupracoval s Ústavem pro českou literaturu a komparatistiku a to nejen v rámci své disertační práce, ale také na mnoha dalších projektech. Celou dobu studia byl v blízkém kontaktu a spolupracovali jsme úzce a zároveň Radek Hylmar pracoval velmi samostatně.

Za disertační práci je rozsáhlý pramenný výzkum, studium filozofických koncepcí Friedricha Nietzscheho, Maxe Stirnera, Karla Marxe a Bedřicha Engelse, a současné odborné literatury. Jedním z klíčů byla také orientace feministická, která vedla Radka Hylmara k autorkám Heleně Malířové a Marii Majerové. Sama práce někdy vlastně skoro záměrně zamlčuje řadu kroků a materiálu, které musel Radek Hylmar použít, což je škoda. Bylo by jistě bylo skvělé, kdyby se do práce podařilo více integrovat srovnání s německou situací, ta pochopitelně nechybí, jen je redukována. Disertační práce působí někdy možná až nevzrušivým dojmem jakoby samozřejmě, ale v mnohém je to podle mého názoru práce objevná. Zvláště kapitola Heleně Malířové.

Radek Hylmar má za sebou, myslím, zajímavou cestu. V průběhu let se měnil ve způsobu argumentace a prohluboval schopnost detailně se propracovat k odpovědím na své otázky, které byly v počátku ne zcela jednoduché a jasné. Na konci jeho cesty je práce, která je pozoruhodná svými analýzami a úhlem pohledu. Domnívám se, že Radek Hylmar dobře využil let svého doktorandského studia k osobnímu růstu.

Práci doporučuji k obhajobě a doufám, že doktorandské studium naplnilo své poslání a přece jen nakonec i Radkovo očekávání.

V Praze 1. června 2017

Libuše Heczková